

XII lend

Mis iseloomustas meie kooliaega? Olime sõja ajal sündinud (1942-1943-1944); meie vanemad aga I vabariigi ajal. Oli „Hruštšovi sula“. Olime keskkoolis põllumajandussuunitlusega klass: me saime esimesena „kövad kaaned.“

6.klass 25.05.1957

7.klass 25.05.1958

1956. a (VI kl.) tulid klassi juurde 2 küüditatud last – Vaike Rõuk ja Maire Koik ning kirikuõpetaja poeg Andres Haamer. Mid vanemaks me saime, seda rohkem tekkis probleeme ideoloogilisel pinnal (eriti direktoriga). 10. Klassis olid kõik juba kommunistlikud noored v.a. Andres. Koolis toimus kõnevõistlus ja enne seda oli klassi eelvoor. Andrese kõne teema oli: „Ole tugev kui tamm ja ära rooma kui paju!“. See oli vägev! Valisime ta esindama meid kooli kõnevõistlusel. Ja sealt need pahandused algasidki. Alles kümneid aastaid hiljem sain teada, et Andres oli üksikskaut ning skautluse 8. Käsk kõlab nii: „Kasva üles kui tugev tamm ja ära rooma maas kui vilets paju.“ Andrese kaitseks kuulutasime välja „vaikimisstreigi“, s.t. istusime küll tunnis, kuid ei täitnud ühegi õpetaja korraldusi. Andres lahkus ise, lõpetas 10 klassi Tartus õhtukoolis ja abituuriumi Tartu V Keskkoolis. Olin „valitud“ komsomolisekretär ja sellest ajast alates „paha tüdruk“ ja varsti ka ametist (õnneks!) prii.

*ANDRES HAAMER on Canoni tooteid müüva AS OVERALL suuromanik. Enne eraettevõtluse alustamist (1990.a) töötas ta 25 aastat teadurina (TA; peenmehhaanik-elektroonik). Alates 2006 a. AS OVERALL Eesti Nõukogu esimees ja skautide ühingu PEAVANEM.

Aga Jonni sai aetud veelgi. Koolil oli oma suusabaas ja oli ilus suusailm. Meie aga rivistusime lühikestes dressides saali. Õpetaja andis meile ümberriietamiseks 10 minutit aega. Rivistusime suusabaasi ette lühikestes dressides ja õpetaja saabudes värises tema lõug rohkem kui meie.

Järgmine seik on meeles juba praktika ajast. Pidime minema tutvuma maaparanduse objektiga: poisid läksid, tüdrukud mitte. Õpetaja andis käsu teha kordusmatk. Ega me poleks läinudki, kuid tahtsime näha, kuidas direktor „nosib“ oma vana soni (sahinad kihlveo kohta jõudsid meieni.)

Aga üldiselt olime aktiivne klass. Käisime palju matkamas ja lõime kaasa kooli töodes-tegemistes.

Kohtumine Holstre 8-kl kooli 7.klassiga

Matk mööda „Koidu“ kolhoosi, Tossu sigala juures

Heisata laagrilipp!

Kivilõppe 7-kl kooli juures 10.01.1960

Aktiivselt lõime kaasa linna tuletõrjeühingu tegemistes: enamik meie klassist kuulus ühingu noorte võistkondadesse.

9.klass

Viljandis võistlustel, 9.klass

Viljandis võistlustel

ÕPPETÖÖ

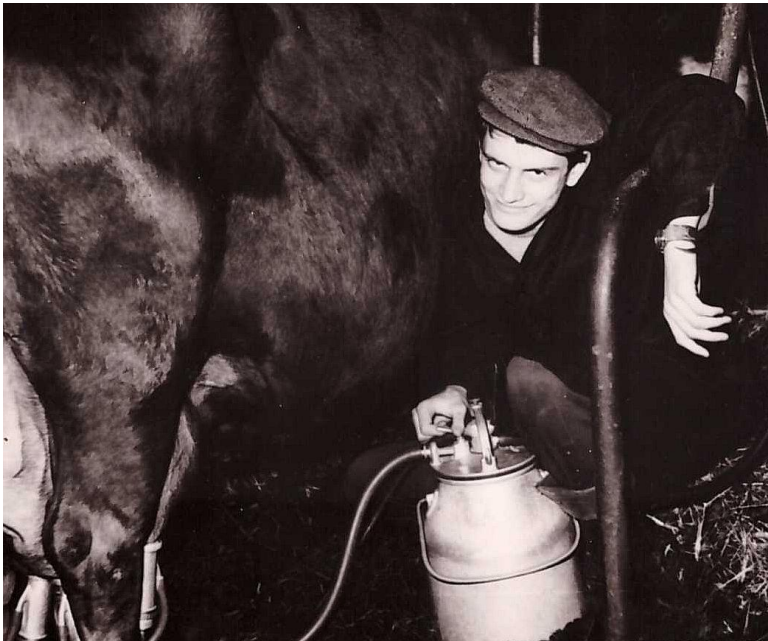
Loen XII lennu memuaaridest: „Oli nõuka-aeg. Maakoolidel oli põllumajanduse kallak. Meist kõigist taheti teha põllumehi.“ Meist tehti üli loodi koolikolhoos (20 ha) ja viidi sisse teoreetilised ained ja praktika, siis lahkusid klassist päris mitmed õpilased. Tegevus päädis sellega, et 7 õpilast meie klassist läksid peale lõpetamist tööle Puiatusse Kalinini-nim. kolhoosi.

Aga õppetöö? Kindlasti jäid meie õppeprogrammist välja psühholoogia ja astronoomia. Kui palju jäi aga ära põhiainetete tunde, ei oska öelda. Olid ju meil pikad 2-nädalased praktikad õppetöö arvelt.

10. klass – peale talvevaheaega Uusnas

11. klass –kooli alguses „Koidu“ kolhoosis.

Mõnda võis kohata laudas,

Ats 10.kl 1961.a talv

töökojas,

Praktikatunnis 9.kl 1960

sigalas, tallis ja põllul

Söödakapsa seemnepuhmikuid koristamas

Teoreetilised loengud olid igal reedel peale tunde 2-3h korraga. Neid andsid:

- 1) Maaviljelus 198t (agronoom A. Almers)
- 2) Loomakasvatus 105t (zootehnik V.Kuld)
- 3) Traktori masinaõpetus 96t (M.Kenk – tootmisõp)
- 4) Elektrifitseerimine 64t (õp. Mõru)
- 5) Tootmise ökonomika 32t. (M.Kenk)
- 6) Kodundus 30 t. (L.Vissor)

Eksam toimus 7.03.1962.a. Eksamikomisjoni esimeheks oli Arnold Almers ja sekretäriks Salme Kaup. Komisjonis olid veel direktor, õp. Asumäe ja „Nõukogude õpetaja“ ajakirjanik. Eksamihinnat alla 4 ei saanud keegi. Ja saimegi kätte sellised tunnistused (ainukesed), hiljem kanti aine koos hindega lõputunnistusele.

Tehnika koolikolhoosi jaoks saime „Koidu“ kolhoosist. Koolil oli oma traktor HT2-7. Koos praktikaõpetaja Mart Kenkig ehitasime surnuaia kõrvale söödakapsa ületalvikute hoidla, kus nad säilisid oivaliselt. Külm võttis aga ära need, mis olid vana koolimaja keldris. Kevadel müüsimise ületalvikud kolhoosile ja sellest saime raha Moskva-ekskursiooni jaoks. Koolil oli ka oma koolikooperatiiv.

Kuigi meid oli klassis vaid 13 (3p ja 10t), õppisime ära peokava: I osa varia, II osa näidend. Pidasid andsime nii Mustlas, Kolga-Jaanis kui ka Mustla naaberkülades. Nii teenisime lisa ekskursioonirahadele (olime suuremalt jaolt vaestest peredest). Tantsuks mängis Sikk Ülo bajaanil. Vahel sai ka nalja: poistel olid sel ajal mansetiga püksid tüdrukutel metallist tikk-kontsad. Ühel peol astuski ühe paari tüdruk läbi teise paari poisi püksisäärest. Nalja kui palju!

Nalja sai vahel ka tunnis. Kudusin kord konstitutsiooni tunnis salli. Õpetaja tegi mulle märkuse. „Ma pole midagi teinud!“ kuulutasin vapraalt. Reetlik lõngakera aga veeres otsa õpetaja laua juurde.

Meenutame tänutundega oma õpetajaid .

1957

Meelde jääb õp. Bojetski, kelle eestvedamisel õppis meie kooli vene keele ring selgeks sõnalis-muusikalise kava ja millega esinesime ka Tallinnas vene keele õpetajate vabariiklikul seminaril. Kohale sõitsime külma furgoonautoga (korsiga nagu Mustlas öeldi). Sama furgoonautoga käisime klassijuhataja Luht Lembituga (8. Kl) „Estonia“ teatris vaatamas balleti „Luikede järv.“

Bioloogiaõpetaja E. Asumäe kooliaia lillerikkus pni mindki neid kasvatama. Igal sügisel toimus koolis lillede ball, kus kõik lilled (astrid, lõvilõuad, jorjenid, daaliad...) seati müügiks kimpudesse ja ballikuningannaks sai tüdruk, kellele kingiti kõige rohkem lilli. Õp Asumäe asutas kangakudumisringi, kus me tegime tööd 1 tunni kaupa. Näitusele läksid valmistööd aga loosi alusel. Minu linik oli väljas Eesti paviljonis Moskva põllumajandusnäitusel. Tasuks sain ekskursiooni Moskvasse- vabariigist oli seal 8 õpilast ja 2 täiskasvanut.

Ajalooõpetaja V. Visseri konspektiga tegin ma ülikoolis (ühtegi Lenini teost lugemata) edukalt läbi kõik NLKP ajaloo seminarid.

Imetlesin inglise keele õpetaja A.Visnapuu kannatlikkust, kes püüdis mul välja juurida Venemaal saadud vene aktsendi ingliskeelsete sõnade häälendamisel.

Ja muidugi laulmisõpetaja Joh. Toots. Koolil oli suur estraadiorkester ja segakoor. Seal laulsid kõik, kes üldse häält tegid ja laulsid hästi.

1962.a talv

Ja nooruke TRÜ-st tulnud matemaatika õpetaja Salme Kaup-Moks. Ta sai meie klassijuhatajaks 9ndas. Ega me tema elu kergeks ei teinud. Ta külastas sageli Puiatu 7-t vaprat ja aasta pärast läkski tööle Puiatu 8-kl kooli, kus töötas oma eluaja lõpuni. (1963-1972)

Vaatamata meie kärbitud õppeprogrammile, sai Vaike R. Vabariiklikul matemaatika olümpiaadil 11.-14. Koha. (42st). (Kahju! 10 esimest said matemaatika koolieksamist vabaks)

Meie klassi poisid Heiki, Peeter ja Andres olid radioamatöörid ja vahel tuli neil sidet pidada (kuulata) lausa koerakuudis.

Heiki telekaantenni üles seadmas

Lõpuklassis innustasime ennast õppima ka sellise trikiga. Meie klassi sõprusvabariigiks oli Gruusia. Sellest pidime tegema puhkeõhtu. Klassi seinal oli ring, mille keskpunktiks oli Tbilisi, ringjoonel meie nimed. Hakkasime sõitma kohale nädala keskmise hindega. See distsiplineeris nii õpetajaid kui ka

õpilasi: õpetajad pidid parandama tööd õigeaegselt ja õpilased paremini õppima. Korraga jõudsid kohale Elma ja Vaike R.

SPORDIST

Nagu kõik väikekoolid, tegelesime kõigega: kergejõustik, pallimängud, lauatennis, laskmine. Iga peo kavas olid kindlasti ka püramiidid (H.Mäepalu). Meie klass lõi aktiivselt kaasa uue staadioni ehitusel. Kui talv lubas, oli alati kooli juures ka liuväli.

Meie ajal elas, töötas ja trennis „Koidu“ kolhoosis üks tuntumaid Eesti keskmaajooksjaid Laine Esik-Kallas Vahel ühinesime tema saalitreeningutega ka meie. Laine võistles kahtedel olümpiamängudel: Tokyos ja Mehhikos. Tokyo mängudel sai ta 6. Koha 800m jooksus. See on siiani parim Eesti naiskergejõustiklaste tulemus suvemängudel.

Ja kuigi meil oli oma kooli märk, tegime endale ka lõpusõrmused. Need olid keelatud (kullatud). Saime need kätte lõpuõhtul ja teha lasi need Andres Tartus.

LÕPUAKTUS

Klass lõpulaulu esitamas

Viimasel koolipäeval (10. V 1962 a) (sõnad Vaike Rõuk, meloodia Peeter Kald)

Ei see olnud väga ammu,

Kui meid kooli tõi me tee.

Vapralt teiste kõrval sammu

Pidasime sellel teel.

Refr. Koolisõprus kõige kallim,

Ei ta iial meelest läe.

Võidab ta kõik murevallid

Tasandab me teed ja mäed.

Ühtseks pereks varsti saime

Ümbritseis meid arm ja hool.

Üksteist aastat nagu taime

Hoidsime me sõprust koos.

REFR.

Ja kui varsti kooli saalis

Kõlab viimse valsi viis,

Ei see lahku viia saagi,

Varsti kohtume taas siin.

REFR.

(vasakult)

I rida – Elviira Karro-Paas, Elma Pärs-Tšumašenko, klj Salme Kaup-Moks,

*II rida – õp E. Ruut, direktor V. Vissor, õppealajuhataja Salme Kuusk, õp L. Vissor, õp M. Rohtla, I
kl juhataja Vichmann*

*III rida – Laine Kaup, Valve Tammela-Soots, Endla Nurmela, Ellen Tilk-Rändvee, Vaike Rõuk-Kukk,
Laine Saks-Mitt,*

IV rida – Ülo Sikk, Jaan Saar, Peeter Kald

Suvepäevad Võrtsjärve ääres Oiul 1962

Oma luulevihikust leidsin järgmised salmid.

- 1) Tiiule
Miks kahtled endas, sa ju suudad teha!
Sind kutsuvad seal ülal taevakehad
Nii palju saladusi peidavad nad endas,
Sa ole ainult julge, sinna lenda!
- 2) Peetrist
Twist vallutanud Peetri meeled
Ja selle viis tal aine keelel.
See rahutuks teeb tunni a'al
Ta rändab twisti võlumaal.
- 3) Andresest
Haamer Andres harrastab
Bugi-bugi džässi.
Mootoreid ta korrastab,
Mängib kontrabassi

Meie klass trükisõnas- ja pildis.

(ajalehed „Tee kommunismile“ ja „Noorte Hääl“)

1) „KOLHOOSIKÜLA KUTSUB“

Artiklis on juttu klassi esimesest külaskäigust Puiatusse Kalinini-nim Kolhoosi (19.04.1961.a.) Sõideti Tünnimäele, kus kolhoosi esimees Ilmar Kask tutvustas plaane: „Siia rajame puhkepargi, kõlakoja ja suusatrampliini.“. Külastati kolhoosi uut töökoda, sigalat, koolimaja ja tutvustati elamistingimusi, edasiõppimise võimalusi jne. Õhtul oli kultuurimajas puhkeõhtu.

2) „SEITSE LÄKS, SEITSE JÄI“ (aasta hiljem)

PÄRS ELMA /brigadir) TAAL TIJU, TAMMELA VALVE

- Moodustasid lüpsibrigaadi

LAINE KAUP- alustas nuumikute talitajana, nüüd on aga vasikatalitaja. (Mõlema artikliga on kaasas ÜLO SIKU, kolhoosi pillimehe portree). Ta on kolhoosi elektrik. 2 kõba töömeest-ehitajat PEETES KALD ja JAAN SAAR teenivad Nõukogude Armees. (Jaan: olime Riia lähistel sidepataljonis, kuigi erinevates väeosades)

3) „SEITSE PAARI TÖÖKÄSI“

Lugu jutustab kolhoosi minejatest ja nende huvidest ning hobidest ja kuidas nad elasid sisse nii tööse kui ka ühiskonna ellu.

4) „ÕNNE SALADUS“

Pioneeride sünnipäevaks ehitati valmis nii lauluväljak kui ka trampoliin. Puhkeõhtul tekkis mõte remontida klubi ära.

Tulevikuplaanid: ÜLO SIKK hakkab sügisel õppima TPJ-s, ELMA PÄRS EPAs ja VALVE TAIMELA Räpinas.

Kahjuks jäid üldõpingud pooleli, kuid ta oli palju aastaid aius eestlane Tallina Laevaremonditehases. Elma raamatupidamise õppimine jäi pooleli perekondlikel põhjustel – ta kolis koos abikaasaga Venemaale Orskisse, kus elab praegugi ja töötab kogu aeg raamatupidajana. Valve lõpetas EPA kaugõppes zootehnikuna, kuid töötas kolhooside likvideerimiseni ikka Puiatus lüpsjana. Jaan on Tartus kullassepp. Peeter lõpetas TpedJs muusika-eriala ja oli kauaaegne Tapa Lastemuusikakooli direktor (1979-2007) (28 aastat). Kaup Lainest sai TpedJ haridusega matemaatikaõpetaja. Matemaatika õpetajaks õppis TRÜ-s ka Vaike Rõuk (kohe peale keskkooli lõpetamist). Saks Laine oli Vana-Võidu sovhoostehnikumi sööklakompleksi juhataja. Tema organiseeris ka esimese (18. aastat hiljem) ja kolmanda (40 aastat hiljem) kokkutuleku. Endla oli Pärnus kindlustusagent. Ellen siirdus kaubandusalale ja on praegu veel Rütli Lill OÜ juhatuse liige Pärnus. Elviira lõpetas Räpima ST ja töötab kaua aega karjabrigaadina. Tema tütar laskesuusataja Evely Peterson käis kahel taliolümpial. Albertvilles ja Lillehammeris. Vaike Kerem-Rohtla töötas Viljandi Makaronivabrikus (praegu „Vilma“) ning Tiiu oli samas pearaamatupidaja. TRÜsse astus füüsikasse ka Tiiu Taal, lootes saada astronoomikutse. Kahjuks ei lubanud majanduslik olukord tal õpinguid jätkata. Ta oli väga mitmekülgne – luuletas, joonistas, mängis malet. Tema astronoomia-alased ideed olid pöörased-need meenusid tänapäeva „kaoseteooriat“

Klassijuhataja Salme Kaup-Moksi kalmu juures Kolga-Jaani surnuaias 21.08.1980

18 aastat lõpetamisest

ees: Laine S ja Jaan

keskel: Vaike, Endla, Valve ja Laine K

taga: Elviira, Andres, Peeter, Tiiu

25 aastat lõpetamisest: Jaan, Elviira, Tiiu, Valve, Laine S ja Peeter

50 aastat lõpetamisest koduklassis (9. Ja 10.kl)

ees: Endla, Vaike R, Elviira; taga: Andres, Laine K, Jaan, Laine S, Peeter

50 aastat lõpetamisest koduklassis (11.kl) 9.06.2012

Mälestused pani kirja Vaike Rõuk-Kukk. Sündmusi ja andmeid aitasid kirjeldada ja täpsustada Laine Kaup, Jaan Saar, Peeter Kald ja Laine Saks-Mitt.